

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

30 novembre 2010

PROPOSITION DE LOI

**portant modification du Code de la
Nationalité belge**

(déposée par M. André Frédéric et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

30 november 2010

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek van de
Belgische nationaliteit**

(ingedien door de heer André Frédéric c.s.)

RÉSUMÉ

La proposition vise à rendre plus neutre l'acquisition de la nationalité sur le plan migratoire.

Elle renforce les conditions d'accès à celle-ci, notamment en exigeant le droit à un séjour illimité avant toute demande et en exigeant la connaissance d'une des langues nationales.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de verkrijging van de Belgische nationaliteit migratieneutraler te maken.

Daartoe scherpt het de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen aan, met name door te eisen dat de aanvrager over een recht van verblijf van onbeperkte duur beschikt en een van de landstalen machtig is.

0839

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>
Ecolo-Groen!	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
LDD	:	<i>Lijst Dedecker</i>
PP	:	<i>Parti Populaire</i>

Abréviations dans la numérotation des publications:	Afkortingen bij de nummering van de publicaties:
DOC 53 0000/000: Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000: Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA: Questions et Réponses écrites	QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV: Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV: Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN: Séance plénière	PLEN: Plenum
COM: Réunion de commission	COM: Commissievergadering
MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.laChambre.be e-mail : publications@laChambre.be	Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail : publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. Cadre général

La loi du 1er mars 2000 instaurant une procédure accélérée d'acquisition de la nationalité belge¹ a marqué un tournant décisif dans l'évolution de la législation belge sur la nationalité, en ce qu'elle a représenté un assouplissement sensible des conditions applicables aux procédures d'acquisition de la nationalité, et ce par le biais de la suppression du contrôle de la volonté d'intégration dans le chef du candidat à la nationalité belge, l'ouverture de ces procédures à de nouvelles catégories d'étranger (à titre d'exemple: l'élargissement du champ d'application de l'article 12bis du Code de la Nationalité belge (ci-après CNB) aux étrangers résidant sur le territoire belge depuis au moins sept ans) et l'abaissement des seuils d'accès à la nationalité, concernant particulièrement la naturalisation (abaissement de la durée de résidence de cinq à trois ans).

La présente proposition est traversée par les lignes de force suivantes:

1. l'acquisition de la nationalité doit être rendue plus neutre sur le plan migratoire; dans cette optique, seules les personnes résidant légalement en Belgique seront recevables à souscrire une demande ou une déclaration d'acquisition de la nationalité belge;

2. l'acquisition de la nationalité belge par naturalisation est réformée sous trois aspects:

a. premièrement, elle voit ses seuils d'accès relevés;

b. deuxièmement, elle requiert que l'étranger soit en séjour illimité au moment de sa demande, sous réserve d'exceptions limitées;

c. troisièmement, elle devient assujettie à la preuve de la connaissance suffisante de l'une des langues nationales.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Situatieschets

De wet van 1 maart 2000¹, waarbij de procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit werd versneld, bracht een beslissende ommegang teweeg in de evolutie van de Belgische nationaliteitswetgeving, in die zin dat de voorwaarden voor de procedures van nationaliteitsverkrijging aanzienlijk werden versoepeld. Zo werd de integratiewil bij de kandidaat-Belg niet langer gecontroleerd, werden de genoemde procedures opengesteld voor nieuwe categorieën vreemdelingen (het toepassingsgebied van artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit — hierna WBN genoemd — werd bijvoorbeeld verruimd tot de vreemdelingen die minstens zeven jaar in België verblijven) en werden de voorwaarden voor de nationaliteitsverkrijging afgezwakt, met name wat de naturalisatie betreft (vereist verblijf van drie jaar in plaats van vijf).

Dit wetsvoorstel stoelt op de volgende krachtlijnen:

1. de nationaliteitsverkrijging moet migratieneutraler worden; in dat opzicht zullen alleen de personen die wettig in België verblijven, een aanvraag of verklaring tot verkrijging van de Belgische nationaliteit kunnen doen;

2. de verkrijging van de Belgische nationaliteit via naturalisatie wordt op drie punten hervormd:

a. de nationaliteitsvoorwaarden worden aangescherpt;

b. de vreemdeling moet op het ogenblik van de aanvraag beschikken over een recht van verblijf van onbeperkte duur, behoudens enkele strikt afgebakende uitzonderingen;

c. de aanvrager moet een toereikende kennis van een van de landstaal kunnen aantonen.

¹ Loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge, publiée au *Moniteur belge* du 6 avril 2000.

¹ Wet tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 6 april 2000.

2. La notion de séjour légal

2.1 Le séjour légal

2.1.1. Influence de la loi du 27 décembre 2006

La loi du 27 décembre 2006 portant des dispositions diverses (I), modifiant certaines dispositions du CNB, a, pour la première fois, depuis l'adoption du Code en 1984, fait explicitement référence au statut administratif de séjour de l'étranger en tant que condition d'accès aux diverses procédures d'acquisition et d'obtention de la nationalité belge.

L'établissement de ce lien s'est concrétisé, d'une part, par l'introduction d'un nouvel article 7bis, imposant à l'étranger l'obligation d'être en possession d'un titre de séjour d'une durée de plus de trois mois au moment de la souscription de la demande ou de la déclaration et, d'autre part, en prévoyant expressément que les périodes préalables de résidence principale en Belgique de sept et cinq années exigées aux articles 12bis, 3°, et 19 du CNB devaient être couvertes par un séjour légal.

2.1.2. Problèmes posés par l'application du Code de la Nationalité

On constate une application disparate et incohérente des dispositions de ce Code due:

— au fait que la condition de séjour légal requise pour les périodes antérieures aux demandes et déclarations n'est pas systématiquement exigée chaque fois qu'il est fait référence à la notion de résidence principale comme condition d'accès aux modes d'acquisition de la nationalité belge;

— à l'absence de précisions sur la qualité du séjour préalable exigé.

2.1.3. Mesures proposées

Pour des raisons évidentes de bonne administration et de sécurité juridique, la présente proposition apporte des clarifications indispensables sur le contenu et la manière dont doit être appréhendé les conditions de résidence principale et de séjour légal:

a. En premier lieu, il est imposé à l'étranger de séjournier légalement en Belgique et d'y avoir inscrit sa résidence principale. Cette double exigence s'applique aussi bien à l'étranger au moment de sa demande qu'aux périodes antérieures à celle-ci.

2. Het begrip "wettelijk verblijf"

2.1 Wettelijk verblijf

2.1.1. Gevolgen van de wet van 27 december 2006

Ingevolge de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I), waarbij sommige bepalingen van het WBN worden gewijzigd, wordt voor het eerst sinds het Wetboek in 1984 werd ingevoerd, uitdrukkelijk verwezen naar het administratief verblijfsstatuut van de vreemdeling als voorwaarde om in aanmerking te komen voor de diverse procedures van nationaliteitsverkrijging.

Die koppeling aan het verblijfsstatuut kreeg op twee manieren gestalte: er werd een nieuw artikel 7bis ingevoegd, ingevolge waarvan de vreemdeling op het ogenblik dat hij zijn aanvraag of verklaring doet, over een recht van verblijf van meer dan drie maanden moet beschikken, maar daarnaast werd uitdrukkelijk bepaald dat de voorafgaande periodes van hoofdverblijf in België van zeven en vijf jaar, als bedoeld in de artikelen 12bis, 3°, en 19 van het WBN, moeten worden gedekt door een wettelijk verblijf.

2.1.2. Problemen bij de toepassing van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Het blijkt dat de bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit uiteenlopend en onsaamhangend worden toegepast, met name omdat:

— de periodes die aan de aanvragen en verklaringen voorafgaan, niet stelselmatig gedeckt moeten zijn door een wettelijk verblijf wanneer naar het begrip "hoofdverblijf" wordt verwezen als voorwaarde om in aanmerking te komen voor de diverse procedures van nationaliteitsverkrijging;

— de aard van het vereiste voorafgaande verblijf onvoldoende uitgeklaard is.

2.1.3. Voorgestelde maatregelen

Om evidente redenen van goed bestuur en rechtszekerheid schept dit wetsvoorstel inhoudelijk en vormelijk de nodige klarheid omtrent de voorwaarden inzake hoofdverblijf en wettelijk verblijf:

a. in de eerste plaats moet de vreemdeling wettig in België verblijven en er zijn hoofdverblijf hebben. Die dubbele vereiste geldt zowel op het tijdstip van de aanvraag zelf als voor de periodes vóór de aanvraag.

L'application des dispositions du CNB gagne sur ce point en clarté et en lisibilité: il est désormais incontestable que la "résidence principale" prise en compte par les dispositions relatives à l'acquisition de la nationalité belge devra dans tous les cas être couverte par un séjour légal.

En outre, il faut souligner que l'exigence selon laquelle l'étranger désireux d'entreprendre toute démarche visant à acquérir la nationalité belge doit résider obligatoirement en Belgique aura pour effet de supprimer la faculté, qui lui est actuellement offerte par la plupart des dispositions du CNB réglant l'acquisition de la nationalité, d'introduire sa demande depuis l'étranger.

b. Ensuite, il est proposé de définir uniformément et de manière générale la notion de séjour légal.

Selon l'article 7bis, § 1er, alinéa 2, du CNB, tel que modifié par la présente proposition, est en séjour légal toute personne ayant obtenu un droit de séjour sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après "la loi du 15 décembre 1980"). Entrent également dans le champ d'application de l'article 7bis précité les personnes qui ont été régularisées conformément à la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume. En résumé, l'article 7bis précité vise tous les séjours légaux au sens des lois précitées.

Les personnes qui possèdent un titre de séjour les autorisant provisoirement à séjourner sur le territoire dans l'attente, par exemple, d'une décision définitive relative à leur demande d'asile ou de regroupement familial tombent également sous la définition du séjour légal. Par ailleurs, certaines dispositions d'acquisition de la nationalité belge requièrent également que l'étranger soit en séjour à durée illimitée au moment de la souscription de sa demande ou de sa déclaration. Les procédures concernées sont les déclarations pour résidence de sept années en Belgique (article 12bis, § 1er, 3°), les déclarations de nationalité du conjoint étranger ayant contracté mariage avec un Belge (article 16) et les demandes de naturalisation (article 19).

3. La notion d'attaches véritables

La notion d'attaches véritables a été consacrée par la loi du 28 juin 1984 relative à certains aspects de la condition des étrangers et instituant le Code de la Nationalité belge. Elle figure en particulier à l'article 14, alinéa 3, du CNB, pour les déclarations d'option, à

De toepassing van de bepalingen van het WBN wordt op dit vlak duidelijker en leesbaarder: het is voortaan ontegensprekelijk zo dat het "hoofdverblijf" dat vereist is door de bepalingen betreffende de verkrijging van de Belgische nationaliteit, in alle gevallen zal moeten worden gedekt door een wettelijk verblijf.

Bovendien moet worden gewezen op het gevolg van de vereiste dat de vreemdeling die de Belgische nationaliteit wil verkrijgen, verplicht in België moet verblijven: hij verliest namelijk de mogelijkheid die hem thans door de meeste bepalingen van het WBN betreffende de verkrijging van de nationaliteit wordt geboden, om de aanvraag vanuit het buitenland in te dienen.

b. Vervolgens wordt voorgesteld op eenvormige en algemene wijze het begrip wettelijk verblijf te omschrijven.

Volgens artikel 7bis, § 1, tweede lid, van het WBN, zoals gewijzigd in dit wetsvoorstel, is in wettelijk verblijf: elke persoon die een verblijf heeft verkregen op grond van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980 genoemd). Vallen eveneens onder het toepassingsgebied van het voormeld artikel 7bis, de personen die geregulariseerd werden overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. Samengevat komt het erop neer dat vooroemd artikel 7bis alle wettelijke verblijven in de zin van de vooroemde wetten beoogt.

De personen met een verblijfstitel die hen voorlopig machtigt om op het grondgebied te verblijven, in afwachting van bijvoorbeeld een definitieve beslissing betreffende hun asielaanvraag of aanvraag tot gezinshereniging, vallen ook onder de definitie van het wettelijk verblijf. Overigens vereisen sommige bepalingen betreffende de verkrijging van de Belgische nationaliteit eveneens dat de vreemdeling in onbeperkt verblijf is op het ogenblik van de indiening van zijn aanvraag of verklaring. Bedoelde procedures zijn de verklaringen wegens verblijf van zeven jaar in België (art. 12bis, § 1, 3°), de nationaliteitsverklaringen door de vreemde echtgenoot die gehuwd is met een Belg (art. 16) en de naturalisatieaanvragen (art. 19).

3. Het begrip werkelijke banden

Het begrip werkelijke banden werd ingevoerd bij de wet van 28 juni 1984 betreffende sommige aspecten van de toestand van de vreemdelingen en houdende invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Het komt inzonderheid voor in artikel 14, derde lid, van het

l'article 16, § 2, 4°, du CNB pour les déclarations d'option du conjoint étranger ayant contracté avec un ou une ressortissante belge et à l'article 19, alinéa 2, du CNB pour les demandes de naturalisation. Elle permet à celui qui prouve avoir conservé ou acquis des attaches véritables avec la Belgique que sa résidence à l'étranger soit assimilée à sa résidence en Belgique.

La présente proposition maintient ce principe d'assimilation de résidence moyennant la preuve d'attachments véritables pour les déclarations d'option prévues aux articles 13, 14 et 16 du CNB.

Enfin, pour la première fois, il est défini, sous la forme d'une liste exhaustive, ce qu'il y a lieu d'entendre par attachments véritables. L'on se souviendra en effet pour mémoire que, jusqu'à présent, cette notion était laissée entièrement à l'appréciation des autorités compétentes.

Ainsi, le candidat à la nationalité devra-t-il prouver au moins deux des éléments suivants:

- la connaissance d'une des langues nationales;
- des séjours en Belgique;
- des contacts réguliers avec des personnes résidant en Belgique;
- le suivi d'une scolarité dans l'une des langues nationales;
- le fait d'être titulaire de droits réels immobiliers en Belgique;
- des liens étroits avec la Belgique sur le plan social ou professionnel.

Au moins deux critères doivent être réunis pour pouvoir conclure à l'existence d'attachments véritables dans le chef du candidat à la nationalité.

4. La procédure de naturalisation

4.1 Principe de la faveur accordée

Constitutionnellement, la naturalisation n'est pas un droit mais bien une faveur accordée par le pouvoir législatif à une personne jugée "particulièrement méritante": le demandeur doit pouvoir invoquer des circonstances qui témoignent de son attachement durable à la société belge ou de l'intérêt qu'il porte à la société d'accueil.

WBN voor de optieverklaringen, in artikel 16, § 2, 4°, van het WBN voor de nationaliteitsverklaringen door de vreemde echtgenoot die gehuwd is met een Belgische onderdaan, en in artikel 19, tweede lid, van het WBN voor de naturalisatieaanvragen. Wie bewijst dat hij echte banden met België heeft behouden of verworven, heeft de mogelijkheid om via het begrip "werkelijke banden" zijn verblijf in het buitenland gelijk te doen stellen met een verblijf in België.

Dit wetsvoorstel handhaaft dit principe van gelijkstelling van het verblijf via het leveren van het bewijs van werklijke banden voor de optieverklaringen als bedoeld in de artikelen 13, 14 en 16 van het WBN.

Ten slotte wordt voor de eerste maal, door middel van een exhaustieve lijst, verduidelijkt wat onder werklijke banden moet worden verstaan. Men zal zich herinneren dat dit begrip tot nu toe volledig was overgelaten aan de appréciation van de bevoegde autoriteiten.

Zo zal de kandidaat-Belg het bewijs moeten leveren van ten minste twee van de volgende elementen:

- de kennis van een van de landstalen;
- verblijven in België;
- regelmatige contacten met in België verblijvende personen;
- onderwijs in één van de landstalen;
- het feit houder te zijn van zakelijke onroerende rechten in België;
- nauwe banden met België op sociaal of professioneel vlak.

Om te kunnen besluiten dat de kandidaat-Belg werkelijke banden heeft met ons land, moet aan ten minste twee van die criteria zijn voldaan.

4. De naturalisatieprocedure

4.1 Beginsel: het gaat om een gunst

Grondwettelijk is naturalisatie geen recht, maar wel een gunst toegekend door de wetgevende macht aan een persoon die als "bijzonder verdienstelijk" wordt beschouwd: de aanvrager moet omstandigheden kunnen aanvoeren die getuigen van zijn duurzame gehechtheid aan de Belgische maatschappij of van het belang dat hij hecht aan de gastmaatschappij.

Depuis son introduction en 1835, la naturalisation a subi plusieurs réformes; l'une des plus importante étant sans conteste celle introduite par la loi du 1er mars 2000 qui, en réduisant la durée de résidence exigée de cinq à trois ans et en supprimant la volonté d'intégration de manière générale pour toutes les procédures d'acquisition de la nationalité, a induit des modifications profondes dans les conditions d'octroi de cette procédure spécifique.

4.2 Maintien du principe précité par la présente proposition

La présente proposition entend confirmer que la naturalisation reste une procédure de faveur tout en la soumettant à une série de conditions.

Actuellement, la procédure de naturalisation n'est ouverte qu'à l'étranger âgé de dix-huit ans accomplis et ayant fixé sa résidence principale en Belgique depuis trois ans au moins. Les conditions d'accès sont donc minimales.

La procédure de naturalisation s'ouvre désormais à l'étranger âgé de dix-huit ans accomplis, ayant résidé de manière continue en Belgique sous le couvert d'un séjour légal pendant les cinq années précédant immédiatement sa demande et qui, au moment de l'introduction de celle-ci, dispose d'un titre de séjour à durée illimitée. À noter que la possibilité offerte à l'étranger de faire valoir des séjours à l'étranger durant la période légalement requise, s'il parvient à établir des attaches véritables avec la Belgique, doit être maintenu. Enfin, la naturalisation étant par essence une procédure particulière, il est requis également que l'étranger prouve sa connaissance de l'une des langues nationales. La connaissance de la langue constitue en effet un vecteur d'intégration.

Pour ce qui est de l'évaluation du niveau de la langue pratiquée, l'accent sera principalement mis sur la capacité du candidat à la nationalité à faire face aux événements ordinaires qui composent son quotidien. Il va de soi que ce critère linguistique s'appréciera toujours de manière individualisée en fonction de la situation personnelle de la personne en vue d'éviter l'exclusion des catégories de personnes "fragilisées", notamment en raison de leur âge parfois avancé ou d'un parcours scolaire dans le pays d'origine quasi inexistant.

Par ailleurs, la présente proposition supprime la faculté offerte à l'étranger de faire sa demande au départ

Sinds de invoering ervan in 1835 heeft de naturalisatie verschillende hervormingen ondergaan; één van de belangrijkste daarvan is onbetwistbaar die welke is ingevoerd bij de wet van 1 maart 2000. Door de vereiste verblijfduur terug te brengen van vijf tot drie jaar en door de integratiwil op algemene wijze af te schaffen voor alle procedures van nationaliteitsverkrijging, heeft die hervorming diepgaande wijzigingen teweeg gebracht in de toekenning voorwaarden van deze specifieke procedure.

4.2 Handhaving van voormeld beginsel in dit wetsvoorstel

Dit wetsvoorstel doet geen afbreuk aan het feit dat de naturalisatieprocedure een gunst blijft, maar het verbindt er wel een reeks voorwaarden aan.

Nu wordt de naturalisatieprocedure opengesteld voor de vreemdeling die de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en sinds minstens drie jaar zijn hoofdverblijfplaats in België heeft. De toegangsvoorwaarden zijn dus minimaal.

Voortaan wordt de naturalisatieprocedure opengesteld voor de vreemdeling die de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, die op voortdurende wijze in België heeft verbleven onder dekking van een wettelijk verblijf gedurende de vijf jaar die zijn aanvraag onmiddellijk voorafgaan en die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag beschikt over een verblijfstitel van onbeperkte duur. Opgemerkt zij dat de mogelijkheid die aan de vreemdeling wordt geboden om zijn verblijf in het buitenland gedurende de wettelijke vereiste periode te laten gelden voor zover hij werkelijke banden met België kan bewijzen, moet worden behouden. Aangezien de naturalisatie in wezen een bijzondere procedure is, wordt ten slotte eveneens vereist dat de vreemdeling zijn kennis van één van de landstaal bewijst. De kennis van de landstaal is immers een vector van integratie.

Wat de beoordeling van de praktische taalkennis betreft, zal de klemtoon vooral worden gelegd op het feit dat de kandidaat-Belg in staat moet zijn om om te gaan met de gewone gebeurtenissen waarmee hij in zijn dagelijks leven wordt geconfronteerd. Het spreekt voor zich dat het "taalcriterium" altijd individueel afhankelijk van de persoonlijke situatie van de persoon zal moeten worden beoordeeld. Zo wordt vermeden dat de categorie van "kwetsbare" personen zou worden uitgesloten ingevolge meer bepaald hun soms gevorderde leeftijd of ingevolge een in hun land van oorsprong bijna onbestaande schoolse opleiding.

Verder schafft dit wetsvoorstel de mogelijkheid af voor de vreemdeling om zijn aanvraag vanuit het buitenland in

de l'étranger. Cette exigence résulte de l'obligation générale qui est faite au candidat à la nationalité de résider obligatoirement en Belgique à titre principal s'il souhaite acquérir la nationalité belge.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 2

Dans un souci d'interprétation uniforme des notions clés et transversales du CNB que constituent la résidence et le séjour, l'article en projet soumet l'article 7bis à une révision en profondeur.

En premier lieu, le § 1er, alinéa 1er, prévoit, comme condition générale d'acquisition de la nationalité, l'obligation pour l'étranger d'avoir résidé en Belgique sous le couvert de séjours légaux non seulement au moment où il introduit effectivement sa demande ou sa déclaration mais également durant les périodes précédant immédiatement cette demande ou cette déclaration.

Le § 1er, alinéa 2, s'attache à définir, de manière générale et uniforme, le contenu à donner à la notion de séjour légal tel qu'il a vocation à s'appliquer aux dispositions relatives aux modes d'acquisition de la nationalité. La notion de séjour légal à laquelle il est fait référence vise la situation de l'étranger bénéficiaire d'un séjour obtenu conformément à la loi du 15 décembre 1980 ou sur la base de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume.

Par application de cette définition du séjour légal, les personnes qui résident en Belgique sous le couvert de statuts administratifs provisoires, comme par exemple celles qui attendent qu'il soit définitivement statué sur leur demande de séjour, tombent sous la définition du séjour légal. En d'autres termes, tout séjour qui n'est pas illégal est un séjour légal.

Art. 3

L'article 3 modifie l'article 12 du CNB, en ce qu'il requiert que l'enfant réside en Belgique à la date à laquelle son auteur ou adoptant acquiert ou recouvre la nationalité belge.

L'exigence supplémentaire d'une condition de résidence en Belgique dans le chef de l'enfant part du constat de ce qu'en pratique nombre d'enfants résident

te dienen. Die maatregel is het gevolg van de algemene verplichting voor de kandidaat-Belg om hoofdzakelijk in België te verblijven, indien hij de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 2

Met het oog op een eenvormige interpretatie van de in het WBN opgenomen transversale sleutelbegrippen 'hoofdverblijf' en 'wettelijk verblijf', herwerkt het voorgestelde artikel het artikel 7bis grondig.

In de eerste plaats stelt § 1, eerste lid, als algemene voorwaarde voor de verkrijging van de nationaliteit de verplichting voorop voor de vreemdeling om in België te hebben verbleven op basis van wettelijke verblijven, niet enkel op het tijdstip dat hij zijn aanvraag of verklaring indient, maar ook tijdens de periodes die deze aanvraag of verklaring onmiddellijk voorafgaan.

Paragraaf 1, tweede lid, beoogt op algemene en eenvormige wijze te bepalen wat moet worden verstaan onder het begrip wettelijk verblijf zoals het moet worden toegepast op de bepalingen betreffende de wijzen van verkrijging van de nationaliteit. Het begrip wettelijk verblijf waarnaar wordt verwezen, heeft betrekking op de toestand van de vreemdeling die een verblijfstitel heeft verkregen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied of op grond van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Met toepassing van deze definitie van wettelijk verblijf, zullen zodoende de personen die in België verblijven onder dekking van voorlopige administratieve statuten, zoals bijvoorbeeld degenen die wachten op een definitieve beslissing over hun verblijfsaanvraag, vallen onder de definitie van wettelijk verblijf. Elk niet onwettig verblijf is met andere woorden een wettelijk verblijf.

Art. 3

Artikel 3 wijzigt artikel 12 van het WBN in die zin dat voortaan ook is vereist dat het kind in België verblijft op de dag dat zijn ouder of adoptant de Belgische nationaliteit verkrijgt of herverkrijgt.

De bijkomende vereiste van een verblijfsvooraande in België in hoofde van het kind gaat uit van de vaststelling dat in de praktijk veel in het buitenland verblijvende

à l'étranger bénéficient par effet collectif de la nationalité belge de leur auteur, et se voient délivrer un passeport belge, sans jamais avoir foulé le sol belge auparavant.

Afin de ne pas pénaliser les enfants dont les parents ne vivent plus ensemble et qui, en raison d'un accord amiable ou décision judiciaire organisant les modalités de leur hébergement, ne résident pas à titre principal en Belgique à la date à laquelle leur auteur ou adoptant devient belge, l'article 3 de la proposition insère un deuxième alinéa à l'article 12 du CNB prévoyant l'attribution de la nationalité belge en faveur de ces enfants pour autant que l'autre parent, chez qui l'enfant vit principalement, et dont la résidence se trouve à l'étranger, ait marqué préalablement son accord à cette attribution. À noter que l'article 3 introduit à cet égard un troisième alinéa précisant que l'acte de consentement sera dressé par le chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge du ressort dans lequel le parent consentant a sa résidence principale. Dans l'intérêt de l'enfant, pour passer outre le refus de consentement, il peut saisir le tribunal visé à l'article 373, alinéa 3, du Code civil statuant sur la base de l'alinéa 4 de ce même article.

Art. 4

L'article 4 remplace l'article 12bis du CNB.

L'article 12bis du CNB, tel que modifié par la présente proposition, s'ouvre désormais à l'étranger ayant fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal depuis au moins sept années et qui, au moment de la déclaration, a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée.

1) L'exigence d'un séjour légal de sept ans

Introduite à la faveur de la réforme de la loi du 1er mars 2000, la déclaration de nationalité faite sur la base d'une résidence de sept ans a suscité de nombreuses controverses doctrinales et jurisprudentielles en raison du silence du CNB sur la légalité du séjour au cours des sept années qui précèdent la déclaration. Dans sa rédaction initiale, l'article 12bis précité faisait en effet exclusivement référence à la notion de résidence principale qui est une notion de pur fait, susceptible d'être prouvée par toute voie de droit, sans qu'un titre administratif de séjour ne soit requis dans le chef du candidat à la nationalité pour démontrer la résidence principale préalable à la demande.

kinderen collectief de Belgische nationaliteit van hun ouder verkrijgen en hun een Belgisch paspoort wordt uitgereikt zonder dat zij ooit een voet op Belgische bodem hebben gezet.

Teneinde de kinderen niet te benadelen van wie de ouders niet meer samenleven en die, ingevolge een minnelijke schikking of een rechterlijke beslissing tot regeling van hun huisvesting, niet meer hoofdzakelijk in België verblijven op de datum dat hun ouder of adoptant Belg wordt, voegt artikel 3 van het wetsvoorstel in artikel 12 van het WBN een tweede lid in, dat voorziet in de toekenning van de Belgische nationaliteit aan deze kinderen voor zover de andere ouder bij wie het kind hoofdzakelijk leeft en van wie de verblijfplaats zich in het buitenland bevindt, vooraf heeft toegestemd met deze toekenning. In dit verband voegt artikel 3 een derde lid in, dat verduidelijkt dat de akte van toestemming zal worden opgesteld door het hoofd van de Belgische diplomatische zending of consulaire post binnen wiens ambtsgebied de toestemmende ouder zijn hoofdverblijfplaats heeft. Om aan weigering van toestemming voorbij te kunnen gaan kan hij in het belang van het kind de zaak aanhangig maken bij de in artikel 373, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde rechtbank, die oordeelt op grond van artikel 4 van datzelfde artikel.

Art. 4

Artikel 4 vervangt artikel 12bis van het WBN.

Artikel 12bis, 3°, van het WBN, zoals gewijzigd in dit wetsvoorstel, staat voortaan open voor de vreemdeling die zijn hoofdverblijfplaats in België heeft gevestigd op grond van een verblijf van minstens zeven jaar en die, op het ogenblik van de verklaring, gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

1) De vereiste van een wettelijk verblijf van zeven jaar

De door de wetswijziging van 1 maart 2000 ingevoerde nationaliteitsverklaring op basis van een verblijf van zeven jaar heeft tal van betwistingen in de rechtsleer en de rechtspraak teweeggebracht wegens het stilzwijgen van het WBN over de wettelijkheid van het verblijf in de loop van de zeven jaar die de verklaring voorafgaan. In de oorspronkelijke redactie verwees artikel 12bis immers uitsluitend naar de notie hoofdverblijfplaats, die een zuiver feitelijk begrip is, dat met elk rechtsmiddel kan worden bewezen, zonder dat een administratieve verblijfstitel vereist is in hoofde van de kandidaat-Belg tot staving van zijn aanvraag voorafgaand hoofdverblijf.

L'imprécision des textes à ce sujet, couplée à des déclarations ministérielles (dans l'exposé des motifs du projet de loi qui allait devenir la loi du 1er mars 2000) excluant formellement la prise en considération d'un séjour illégal pour le calcul des sept années de résidence principale, ont bien évidemment favorisé l'émergence d'une jurisprudence très divisée, source d'insécurité juridique: certaines jurisdictions acceptant de prendre en compte un séjour partiellement, voire totalement, illégal dans la comptabilisation des sept années; d'autres exigeant, en revanche, un séjour légal pris au sens restrictif du terme ("séjour de plus de trois mois"). Saisie, *in fine*, de cette problématique, la Cour de cassation, par arrêt du 16 janvier 2004, a estimé qu'exiger un séjour légal couvrant la résidence de sept ans ajoutait à l'article 12bis, § 1er, 3°, une condition que ce texte ne contient pas, et par conséquent violait la disposition précitée.

Dans un souci de rétablir la sécurité juridique, le législateur a estimé nécessaire de préciser, par le biais d'une disposition interprétative, en l'occurrence l'article 299 de la loi-programme du 27 décembre 2004, que la durée de résidence principale de sept années doit être couverte par un séjour légal.

En 2006, l'adjonction de cette condition a été inscrite explicitement à l'article 12bis, § 1er, 3°, du CNB. L'interprétation de cette disposition a néanmoins continué à susciter des difficultés d'application, compte tenu de l'imprécision persistante des textes sur la portée exacte de la notion de séjour "légal".

Dans ses arrêts du 20 février 2009, la Cour de cassation a clarifié la portée du séjour légal requis pour les déclarations de nationalité introduites avant le 28 décembre 2006. La Cour a estimé que les périodes durant lesquelles l'étranger bénéficiait d'autorisations de séjour provisoires devaient être prises en considération dans la comptabilisation des sept ans de résidence.

La présente proposition entend mettre définitivement un terme aux controverses sur l'interprétation de l'exigence du séjour légal en donnant une définition précise et générale de cette notion, par le biais du nouvel article 7bis.

Ce faisant, elle finalise en quelque sorte la logique initiée par le législateur en 2004 lors de l'adoption de la disposition interprétative et s'inscrit dans la lignée de l'arrêt de la Cour de cassation du 20 février 2009.

De vaagheid van de desbetreffende teksten, samen met de ministeriële verklaringen (in de memorie van toelichting bij wat de wet van 1 maart 2000 zou worden), die uitdrukkelijk uitsloten dat een onwettig verblijf kon meegeteld worden voor de berekening van de zeven jaar hoofdverblijf, hebben natuurlijk aanleiding gegeven tot het ontstaan van een zeer verdeelde rechtspraak, die bron was van rechtsonzekerheid: bepaalde rechtbanken aanvaardden rekening te houden met een gedeeltelijk of zelfs geheel onwettig verblijf voor de berekening van de zeven jaar; andere daarentegen eisten een wettelijk verblijf in de strikte zin van het woord ("verblijf van meer dan drie maanden"). Het Hof van Cassatie, dat zich in laatste aanleg over dat vraagstuk diende uit te spreken, heeft bij arrest van 16 januari 2004 geoordeeld dat, door te eisen dat het hoofdverblijf van zeven jaar moet gedekt zijn door een wettelijk verblijf, aan de tekst van artikel 12bis, § 1, 3°, een voorwaarde toevoegde die de tekst niet bevat en bijgevolg deze bepaling schond.

Teneinde de rechtszekerheid te herstellen, heeft de wetgever gemeend te moeten verduidelijken door middel van een interpretatieve wet, namelijk artikel 299 van de programmawet van 27 december 2004, dat de duur van het hoofdverblijf van zeven jaar moet gedeckt zijn door een wettelijk verblijf.

Die voorwaarde werd in 2006 uitdrukkelijk opgenomen in artikel 12bis, § 1, 3°, WBN. De interpretatie van die bepaling is nochtans blijven zorgen voor toepassingsmoeilijkheden wegens de blijvende onduidelijkheid van de teksten over de precieze draagwijdte van het "wettelijk" verblijf.

In zijn arresten van 20 februari 2009 heeft het Hof van Cassatie de draagwijdte van het wettelijk verblijf verduidelijkt voor de nationaliteitsverklaringen ingediend vóór 28 december 2006. Het Hof heeft geoordeeld dat de periodes tijdens welke de vreemdeling voorlopige verblijfsvergunningen genoot, in aanmerking moesten worden genomen voor de berekening van de zeven jaar verblijf.

Dit wetsvoorstel wil definitief een einde maken aan de betwistingen over de interpretatie van de vereiste inzake het wettelijk verblijf, door in het nieuw artikel 7bis een duidelijke en algemene definitie te verstrekken van dit begrip.

Aldus voltooit dit wetsvoorstel in zekere zin de logica waarvoor de wetgever in 2004 met zijn interpretatieve wet de basis heeft gelegd, en ligt het in de lijn van de arresten van het Hof van Cassatie van 20 februari 2009.

Pour plus de détails à ce sujet, l'on se reportera cependant aux commentaires déjà amplement exposés à l'article 2 de la présente proposition.

2) L'abrogation des §§ 2, 3 et 4 de l'article 12 bis.

Les révisions successives du CNB intervenues en 1998, 2000 et 2006 ayant eu notamment pour effet de rendre parfaitement identiques les procédures d'option (article 15) et de déclaration (article 12bis, § 2), l'article 4, 2°, de la proposition supprime le § 2 de l'article 12bis du CNB relatif à la procédure de déclaration, qui fait en réalité double emploi avec la procédure de l'article 15 du CNB, et permet de restituer une certaine cohérence à l'ensemble du CNB qui gagne de ce fait davantage en clarté et lisibilité.

Art. 5

1. L'article 5 apporte trois modifications substantielles à l'article 14 du CNB:

a. Sur le plan des conditions de recevabilité, la durée de la condition de résidence prévue à l'article 14, alinéa 1er, 2°, passe de douze mois à trois années de résidence principale couverte par des titres de séjours légaux. Parallèlement à l'augmentation du délai de résidence, la limite d'âge, actuellement fixée à 22 ans, a été relevée à 24 ans, ceci afin d'être certain que l'intéressé puisse être en mesure d'exercer utilement son droit d'option.

Sur les commentaires relatifs à la notion de séjour légal, on se reporterà à ce qui a déjà été exposé précédemment sur ce point à l'article 2 de la présente proposition.

b. Il est supprimé la faculté pour l'intéressé, dont l'un des auteurs ou adoptants était ou avait été Belge à sa naissance, d'être dispensé de la condition particulière de résidence prévue à l'article 14, alinéa 1er, 3°. Cette disposition, non modifiée, impose à l'étranger d'avoir eu sa résidence principale en Belgique depuis l'âge de quatorze ans jusqu'à l'âge de dix-huit ans, ou pendant neuf ans au moins.

c. La troisième modification restreint la possibilité d'être dispensé des conditions de résidence posées aux points 2° et 3° de l'article 14, alinéa 1er, du CNB uniquement aux catégories d'étrangers visés aux point 2° et 3° de l'article 13 du CNB, à savoir ceux nés à l'étranger dont l'adoptant est belge au moment de la déclaration ou dont l'un des auteurs ou adoptants belges était ou avait

Nadere uitleg hierover is te vinden in de uitvoerige commentaar bij artikel 2 van dit wetsvoorstel.

2) De opheffing van §§ 2, 3 en 4 van artikel 12bis

Aangezien de opeenvolgende herzieningen van het WBN in 1998, 2000 en 2006 tot gevolg hadden dat de procedures van nationaliteitskeuze (artikel 15) en van verklaring (artikel 12bis, § 2) volledig identiek werden, schaft artikel 4, 2°, van het wetsvoorstel, § 2 van artikel 12bis WBN af, die in feite een overlapping vormt met de procedure bepaald in artikel 15 WBN, en dit brengt opnieuw een zekere samenhang in het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat daardoor aan duidelijkheid en leesbaarheid wint.

Art. 5

1. Artikel 5 brengt drie substantiële wijzigingen aan in artikel 14 van het WBN

a. Op het vlak van de ontvankelijkheidsvooraarden wordt de duur van de verblijfsvooraarde zoals is bepaald bij artikel 14, 2°, opgetrokken van twaalf maanden tot drie jaar onafgebroken hoofdverblijf onder dekking van ononderbroken titels van wettelijk verblijf. Parallel met de optrekking van de verblijfsvooraarde, wordt de leeftijdslimiet die nu op 22 jaar is vastgelegd, verhoogd tot 24 jaar, teneinde de betrokkenen in de mogelijkheid te stellen nuttig gebruik te maken van zijn keuzerecht.

Wat het commentaar inzake het begrip "wettelijk verblijf" aangaat, wordt terzake verwezen naar wat reeds eerder is uiteengezet over artikel 2 van dit wetsvoorstel.

b. Er wordt een einde gemaakt aan de mogelijkheid voor de belanghebbende, van wie een ouder of adoptant op het tijdstip van zijn geboorte Belg was of geweest was, om vrijgesteld te worden van de bijzondere verblijfsvooraarde waarin is voorzien bij artikel 14, eerste lid, 3°. Deze bepaling, die niet gewijzigd is, verplicht de vreemdeling om zijn hoofdverblijf in België gehad te hebben, hetzij vanaf de leeftijd van veertien jaar tot achttien jaar, hetzij gedurende ten minste negen jaar.

c. De derde wijziging beperkt de mogelijkheid vrijgesteld te worden van de verblijfsvooraarden die worden gesteld bij de punten 2° en 3° van artikel 14 WBN, te weten alleen voor de categorie van vreemdelingen als bedoeld in de punten 2° en 3° van artikel 13 WBN, mits het bewijs wordt geleverd van werkelijke banden met België, namelijk degenen die in het buitenland geboren

été Belge au moment de leur naissance, moyennant la preuve d'attaches véritables avec la Belgique.

Sur les commentaires relatifs à la règle d'assimilation de résidence dont bénéficie l'intéressé dans certains cas, ainsi que sur la portée exacte de la notion d'attaches véritables, l'on se réfèrera à ce qui a déjà été exposé précédemment à ce sujet.

2. Enfin, il convient de rappeler, pour autant que de besoin, que, conformément à l'article 7bis, § 1er, modifié par l'article 2 de la proposition, l'étranger devra résider en Belgique et justifier d'un séjour légal, tant au moment de sa déclaration que pour les périodes qui précèdent celle-ci.

Art.6

L'article 6 modifie l'article 15 du CNB, qui décrit désormais la procédure applicable à toutes les procédures d'acquisition de la nationalité belge prévues dans le CNB, suite à la suppression par la présente proposition du § 2 de l'article 12bis, qui prévoyait une procédure identique.

À cet égard, la procédure telle qu'elle est actuellement applicable a été modifiée sous deux aspects:

1) L'officier de l'état civil est tenu de délivrer un accusé de réception dès qu'il constate que toutes les pièces légalement requises sont jointes au dossier relatif à la déclaration. Le cas échéant, l'officier de l'état civil invitera le candidat à la nationalité à compléter sa demande. Ainsi, le délai de quatre mois imparti au procureur du Roi pour remettre un avis sur l'octroi ou non de la nationalité belge prendra cours à partir de la délivrance de l'accusé de réception. Dès ce moment, l'officier de l'état civil transmettra le dossier au Parquet compétent.

Par le biais de cette modification de procédure se profile la volonté de clarifier le rôle de l'administration communale dans le cadre des procédures d'acquisition de la nationalité.

2) La faculté actuellement offerte aux demandeurs d'introduire leur demande depuis l'étranger est supprimée.

zijn en van wie een adoptant Belg is op het tijdstip van de verklaring of van wie een ouder of een adoptant op het tijdstip van hun geboorte Belg was of geweest was.

Voor commentaren over de gelijkstelling van het verblijf dat de belanghebbende in bepaalde gevallen kan genieten, alsook voor de precieze draagwijdte van het begrip "werkelijke banden", wordt verwezen naar hetgeen hierover al eerder werd uiteengezet.

2. Ten slotte wordt er voor zover nodig aan herinnerd dat, overeenkomstig artikel 7bis, § 1, zoals gewijzigd bij artikel 2 van dit wetsvoorstel, de vreemdeling in België moet verblijven en een wettelijk verblijf moet staven zowel op het ogenblik van het afleggen van de verklaring als tijdens de periodes die hieraan voorafgaan.

Art. 6

Artikel 6 wijzigt artikel 15 van het WBN, dat voortaan de procedure omschrijft die van toepassing is op alle procedures ter verwerving van de Belgische nationaliteit zoals is bepaald bij het WBN, te weten ingevolge de opheffing via dit wetsvoorstel van artikel 12bis, § 2, dat voorzag in een identieke procedure.

In dat opzicht wordt de thans van toepassing zijnde procedure op twee vlakken gewijzigd:

1) De ambtenaar van de burgerlijke stand dient een ontvangstmelding af te leveren zodra hij vaststelt dat alle wettelijk vereiste stukken bij het dossier inzake de verklaring zijn gevoegd. In voorkomend geval zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de kandidaat-Belg verzoeken zijn aanvraag te vervolledigen. Aldus loopt de termijn van vier maanden waarover de procureur des Konings beschikt om een advies te verlenen over de al dan niet toekenning van de Belgische nationaliteit vanaf de afgifte van de ontvangstmelding. Vanaf dat ogenblik zal de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier overzenden aan het bevoegde parket.

Door middel van die procedurewijziging wordt uiting gegeven aan de wens om de rol te verduidelijken van de gemeentelijke administratie in het kader van de procedures van verkrijging van de nationaliteit.

2) De mogelijkheid die thans aan de aanvragers wordt geboden om hun aanvraag vanuit het buitenland in te dienen, wordt opgeheven.

Art. 7

L'article 7 apporte à l'article 16 du CNB les modifications suivantes:

1. L'alinéa 1er du point 2° du § 2 de l'article 16, en raison des nombreuses confusions d'interprétation qu'il suscite, a été reformulé plus clairement afin d'en faciliter la compréhension auprès des acteurs de terrain.

À noter que la seule modification de fond apportée par l'article de la proposition concerne l'exigence nouvelle d'un séjour illimité dans le chef du conjoint étranger d'un Belge. Cette condition très stricte de séjour ne devra toutefois être remplie par l'intéressé qu'au moment où il introduit sa déclaration.

2. À l'alinéa 2 du point 2° du § 2 de l'article 16 qui, par dérogation à l'alinéa 1er, réduit dans sa version actuelle la durée exigée de vie commune à six mois lorsque l'étranger, au moment de son mariage, avait déjà été autorisé ou admis au séjour de plus de trois mois, il est désormais requis que le séjour légal dont question puisse consister en tout statut administratif de séjour en règle.

À l'instar du point 1°, avec lequel il est en lien, ce point a très logiquement fait l'objet d'une reformulation plus compréhensible.

3. Le point 4° permet au conjoint étranger marié à un ou une ressortissante Belge de comptabiliser, dans le calcul des délais de vie commune légalement requis par le Code (trois ans ou six mois), les séjours passés à l'étranger avec son époux/épouse à l'étranger à condition qu'il puisse établir durant cette période avoir acquis des attaches véritables avec la Belgique. La notion d'attachments véritables est concrètement définie à l'alinéa 2 du point 4° sous la forme d'une liste exhaustive, en tous points similaire à celle prévue pour les acquisitions de la nationalité belge par option.

Art. 8

L'article 8 modifie sensiblement l'alinéa 1er de l'article 19 du CNB qui détermine les conditions de base d'accès à la naturalisation et prévoit dans sa rédaction actuelle que, pour qu'une demande de naturalisation

Art. 7

Artikel 7 brengt in artikel 16 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit de volgende wijzigingen aan:

1. Artikel 16, § 2, 2°, werd anders geformuleerd wegens de talrijke interpretatieproblemen waartoe het aanleiding geeft, zodat het gemakkelijker kan worden verstaan door de mensen in het veld.

Opgemerkt zij dat de enige wezenlijke wijziging die met een eerste lid in het voorgestelde artikel wordt aangebracht erin bestaat dat voortaan van de vreemde echtgenoot van een Belg een verblijf van onbeperkte duur wordt geëist. Aan die heel strenge verblijfsvoorwaarde moet door de belanghebbende echter slechts voldaan worden op het ogenblik dat hij zijn verklaring aflegt.

2. In artikel 16, § 2, 2°, wordt een tweede lid ingevoegd, dat in afwijking van het eerste lid de thans vereiste duur van samenleven vermindert tot zes maanden indien de vreemdeling op het ogenblik van zijn huwelijk reeds gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden. Voortaan is vereist dat het betrokken wettelijk verblijf kan bestaan uit eender welk administratief verblijfsstatuut in de vereiste vorm

Naar het voorbeeld van het eerste lid, waarmee het verband houdt, werd dit aspect eveneens op een meer verstaanbare manier geherformuleerd.

3. Het voorgestelde 4° staat de vreemde echtgenoot die gehuwd is met een Belgisch onderdaan toe bij de berekening van de door het Wetboek vereiste periodes van samenleven (dus drie jaar of zes maanden), de verblijven met zijn echtgenoot in het buitenland in rekening te brengen, op voorwaarde dat hij kan bewijzen dat tijdens die periode tussen hen in België een werkelijke band is ontstaan. Het begrip "werkelijke band" wordt concreet gedefinieerd in het voorgestelde tweede lid van punt 4° onder de vorm van een exhaustive lijst die in alle opzichten gelijk is aan die waarin is voorzien voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze.

Art. 8

Artikel 8 wijzigt grondig het eerste lid van artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat de grondvoorwaarden voor de toegang tot de naturalisatie vaststelt. In zijn huidige versie bepaalt dat eerste lid

puisse être déclarée recevable par la Commission de la naturalisation de la Chambre des représentants, l'intéressé doit être âgé de dix-huit ans, avoir été admis ou autorisé au séjour illimité au moment de l'introduction de sa demande et fournir la preuve d'un séjour légal couvrant la période requise de trois ans.

Les seuils d'acquisition de la naturalisation sont relevés:

1. L'article rétablit l'exigence d'une résidence principale couverte par un séjour légal de cinq ans.

Cet article rétablit, dans une nouvelle rédaction, la durée requise de cinq ans figurant au CNB qui avait été abrogée par la loi du 1er mars 2000 instaurant la procédure accélérée de naturalisation.

Ce délai est toutefois réduit de moitié pour ceux dont la qualité de réfugié ou d'apatride a été reconnue en Belgique ou pour ceux qui ont obtenus la protection subsidiaire en vertu de conventions internationales qui y sont en vigueur.

2. Exigence d'un séjour à durée illimitée

Au moment de sa demande, l'étranger devra avoir été admis ou autorisé à séjournner pour une durée illimitée dans le Royaume ou avoir été autorisé à s'y établir.

3. Exigence de la connaissance d'une langue nationale

La présente proposition de loi introduit un 4° à l'article 19 du CNB en imposant que, désormais, l'étranger qui souhaite demander la naturalisation devra prouver qu'il possède la connaissance de l'une des langues nationales du pays.

4. Rapport de la Chambre des représentants

Enfin, il est stipulé dans l'article en proposition que la Chambre des représentants publiera chaque année un rapport portant sur les modalités générales de l'examen des demandes de naturalisation ainsi que sur les critères généraux permettant de rejeter, d'accepter ou d'ajourner lesdites demandes.

dat, voor het ontvankelijk verklaren van een naturalisatieaanvraag door de commissie voor de Naturalisaties van de Kamer van volksvertegenwoordigers, de betrokkenen achttien jaar moet zijn, toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van onbeperkte duur op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag en het bewijs moet leveren van een wettelijk verblijf dat de vereiste periode van drie jaar dekt.

De drempels voor het verkrijgen van de naturalisatie worden verhoogd:

1. Het artikel vereist opnieuw een hoofdverblijf gedekt door een wettelijk verblijf van vijf jaar.

Dit artikel stelt in een nieuwe formulering opnieuw de in het Wetboek van de Belgische nationaliteit vereiste duur van vijf jaar in, die werd opgeheven door de wet van 1 maart 2000 tot instelling van een versnelde naturalisatieprocedure.

Die termijn wordt echter met de helft verminderd voor degenen die in België, met toepassing van de van kracht zijnde internationale overeenkomsten, als vluchteling of staatloze zijn erkend of voor degenen die subsidiaire bescherming hebben verkregen.

2. Vereiste van verblijf van onbeperkte duur

Op het ogenblik van zijn aanvraag zal de vreemdeling toegelaten of gemachtigd moeten zijn om voor een onbeperkte duur in het Rijk te verblijven of gemachtigd zijn om er zich te vestigen.

3. Vereiste van de kennis van een landstaal

Dit wetsvoorstel beoogt in artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit een punt 4° in te voegen waarbij aan de vreemdeling die de naturalisatie wenst aan te vragen voortaan wordt opgelegd dat hij zal moeten bewijzen dat hij een van de landstalen kent.

4. Rapport van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Ten slotte wordt in het voorgestelde artikel bepaald dat de Kamer elk jaar een rapport zal publiceren over de algemene nadere regels die bij het onderzoek van de naturalisatieaanvragen werden gevolgd, alsook over de algemene criteria voor het verwijderen, aanvaarden of verdagen van die aanvragen.

Ce faisant, la proposition entend renforcer la transparence du processus décisionnel de la Chambre des représentants.

Art. 9

L'article 9 modifie l'alinéa 2 de l'article 24 du CNB pour supprimer la marge d'appréciation actuellement laissée au procureur du Roi de ne pas émettre d'avis négatif dans l'hypothèse où le déclarant ne résiderait pas à titre principal en Belgique pendant les douze mois précédant sa déclaration. La présente proposition érige par conséquent l'exigence d'une résidence préalable de douze mois sur le territoire belge en condition absolue.

Art. 10

L'article 10 s'adresse particulièrement aux personnes ayant perdu la nationalité belge sur la base de l'article 22, § 1er, 1° et 5°, du CNB et qui, parce qu'elles vivent à l'étranger, seront, suite aux modifications apportées à l'article 24 du CNB par l'article 9 en projet, privées de la faculté d'introduire leur déclaration depuis l'étranger.

Afin de ne pas pénaliser des personnes ayant perdu la nationalité belge sur la base de dispositions entre-temps abrogées (ou en voie de l'être par le présent projet) en raison de leur caractère jugé obsolète, il a été estimé opportun de leur offrir la faculté — limitée à deux ans — de recouvrer cette nationalité sur la base de la version actuellement applicable de l'article 24.

Art. 11

La présente loi entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Op die manier wil het wetsvoorstel het beslissingsproces van de Kamer transparanter maken.

Art. 9

Artikel 9 wijzigt artikel 24, tweede lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, teneinde de beoordeelingsruimte weg te werken waarover de procureur des Konings thans beschikt om geen negatief advies te geven, in de veronderstelling dat de belanghebbende niet hoofdzakelijk in België zou hebben verbleven gedurende de twaalf maanden die zijn verklaring voorafgaan. Dit wetsvoorstel voorziet derhalve in de absolute voorwaarde dat de belanghebbende twaalf maanden vooraf op het Belgische grondgebied moet hebben verbleven.

Art. 10

Artikel 10 is in het bijzonder bedoeld voor de personen die de Belgische nationaliteit hebben verloren op grond van artikel 22, § 1, 1° en 5°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, en die, omdat zij in het buitenland leven, ingevolge de wijzigingen die bij het voorgestelde artikel 9 werden aangebracht aan artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, niet over de mogelijkheid beschikken hun verklaring vanuit het buitenland af te leggen.

Teneinde de personen niet te benadelen die de Belgische nationaliteit hebben verloren op grond van inmiddels opgeheven bepalingen (dan wel van bepalingen die door dit wetsvoorstel zullen worden opgeheven), omdat die bepalingen als achterhaald worden beschouwd, werd het nuttig geacht die personen de — tot twee jaar beperkte — mogelijkheid te bieden deze nationaliteit opnieuw te verwerven op grond van de thans toepasselijke bepaling van artikel 24.

Art. 11

Deze wet treedt in werking de eerste dag van de tweede maand na die waarin ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 12

Cet article insère une disposition transitoire selon laquelle les demandes et les déclarations introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi restent soumises aux anciennes dispositions applicables.

André FRÉDÉRIC (PS)
Karine LALIEUX (PS)
Linda MUSIN (PS)
Thierry GIET (PS)
Rachid MADRANE (PS)
Valérie DÉOM (PS)
Özlem ÖZEN (PS)

Art. 12

Dit artikel stelt een overgangsbepaling in, waardoor de aanvragen en de verklaringen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van de wet, onderworpen blijven aan de voordien toepasselijke bepalingen.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans le Code de la Nationalité belge, institué par la loi du 28 juin 1984, l'article *7bis*, inséré par la loi du 27 décembre 2006, est remplacé comme suit:

"Art. 7bis. § 1er. Pour l'application des dispositions du présent Code, en matière d'acquisition ou de recouvrement de la nationalité belge, et sauf dispositions contraires, l'étranger doit avoir fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal, et ce aussi bien durant la période précédent immédiatement sa demande ou sa déclaration qu'au moment de l'introduction de cette demande ou de cette déclaration.

§ 2. Il faut entendre par séjour légal tout séjour au sens de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers à l'exception du court séjour tel que visé aux articles 6, 40, § 3, et *40bis*, § 3, de ladite loi ainsi que le séjour au sens de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume.

§ 3. On entend par résidence principale au sens du présent Code, le lieu où la personne s'est établie à titre principal et où elle a fixé le centre de ses intérêts socioéconomiques. Pour déterminer ce lieu, il est tenu compte, en particulier, de circonstances de nature personnelles ou professionnelles qui révèlent des liens durables avec ce lieu.”.

Art. 3

L'article 12 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

"Art. 12. Devient Belge, l'enfant âgé de moins de dix-huit ans ou non émancipé avant cet âge dont l'auteur ou l'adoptant acquiert ou recouvre volontairement la nationalité belge et qui, à la date à laquelle cette nationalité est acquise ou recouvrée, réside principalement

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In het Wetboek van de Belgische nationaliteit, ingesteld bij de wet van 28 juni 1984, wordt artikel *7bis*, ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, vervangen door wat volgt:

"Art. 7bis. § 1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek inzake verkrijging of herkrijging van de Belgische nationaliteit en tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald, moet de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België hebben op grond van een wettelijk verblijf, zowel gedurende de periode onmiddellijk voorafgaand aan zijn aanvraag of verklaring als op het moment van het indienen van zijn aanvraag of verklaring.

§ 2. Onder wettelijk verblijf moet worden verstaan elk verblijf volgens de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van het kort verblijf, zoals bedoeld in de artikelen 6, 40, § 3, en *40bis*, § 3, van de voormelde wet, alsook van het verblijf volgens de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

§ 3. Onder hoofdverblijf wordt volgens dit Wetboek verstaan de plaats waar de persoon zich hoofdzakelijk heeft gevestigd en waar hij het centrum van zijn sociaal-economische belangen heeft gevestigd. Om die plaats te bepalen, wordt inzonderheid rekening gehouden met omstandigheden van persoonlijke of professionele aard die duurzame banden met die plaats aantonen.”.

Art. 3

Artikel 12 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

"Art. 12. Belg wordt het kind dat de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt of niet ontvoogd is vóór die leeftijd wiens ouder of adoptant vrijwillig de Belgische nationaliteit (opnieuw) verkrijgt en dat, op de datum dat deze nationaliteit (opnieuw) wordt verkregen, hoofdzakelijk

en Belgique et est soumis à l'autorité parentale de cet auteur ou adoptant.

L'alinéa premier s'applique également à l'enfant dont les parents ne vivent plus ensemble et qui, en raison d'un accord amiable ou d'une décision judiciaire organisant les modalités de son hébergement, ne réside pas à titre principal en Belgique à la date à laquelle son auteur ou adoptant devient Belge. Pour qu'il y ait attribution de la nationalité belge, il est requis que l'auteur ou l'adoptant étranger ayant fixé sa résidence à l'étranger ait préalablement consenti à cette attribution.

La déclaration relative au consentement de l'auteur ou de l'adoptant résidant à l'étranger visée à l'alinéa 2 est faite devant le chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire de carrière du pays où cet auteur ou adoptant a fixé sa résidence principale.

Pour passer outre le refus de consentement de l'auteur ou de l'adoptant qui acquiert ou recouvre volontairement la nationalité, l'enfant peut saisir le tribunal visé à l'article 373, alinéa 3, du Code civil statuant sur la base de l'alinéa 4 de ce même article.”.

Art. 4.

L'article 12bis du même Code, inséré par la loi du 13 juin 1991, est remplacé comme suit:

“Art. 12bis. Peut acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration conformément à l'article 15, s'ils a atteint l'âge de dix-huit ans, l'étranger qui a fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal depuis au moins sept années et qui, au moment de la déclaration, a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée.”.

Art. 5.

L'article 14 du même Code est remplacé comme suit:

“Art. 14. Celui qui fait une déclaration d'option doit, au moment de celle-ci:

1. être âgé de dix-huit ans et avoir moins de vingt-quatre ans;

in België verblijft en onderworpen is aan het ouderlijk gezag van deze ouder of adoptant.

Het eerste lid is eveneens van toepassing op het kind wiens ouders niet langer samenleven en dat, ingevolge een minnelijke regeling of een rechterlijke beslissing tot regeling van de nadere regels inzake zijn huisvesting, niet hoofdzakelijk in België verblijft op de datum dat zijn ouder of adoptant Belg wordt. Voor de toekenning van de Belgische nationaliteit is vereist dat de vreemde ouder of adoptant die zijn verblijf in het buitenland heeft gevestigd voorafgaandelijk heeft ingestemd met deze toekenning.

De verklaring betreffende de in het tweede lid bedoelde instemming van de in het buitenland verblijvende ouder of adoptant wordt afgelegd ten overstaan van het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of beroepsconsulaire post in het land waar die ouder of adoptant zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Om in te gaan tegen de weigering tot instemming van een ouder of adoptant die vrijwillig de Belgische nationaliteit verkrijgt of herkrijgt, kan het kind zijn zaak aanhangig maken bij de in artikel 373, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde rechtbank, die een uitspraak velt op grond van het vierde lid van datzelfde artikel.”.

Art. 4

Artikel 12bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1991, wordt gewijzigd als volgt:

“Art. 12bis. De vreemdeling die zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd op grond van een wettelijk onderbroken verblijf sedert ten minste zeven jaar en die, op het ogenblik van de verklaring, toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur en die de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, kan de Belgische nationaliteit verkrijgen mits hij een verklaring aflegt overeenkomstig artikel 15.”.

Art. 5

Artikel 14 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. Hij die een verklaring van nationaliteitskeuze aflegt, moet op het tijdstip van de verklaring:

1. de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en minder dan vierentwintig jaar oud zijn;

2. avoir eu sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal depuis au moins trois ans;

3. avoir eu sa résidence principale depuis l'âge de quatorze ans jusqu'à l'âge de dix-huit ans, ou pendant neuf ans au moins.

Peut-être assimilée à la résidence en Belgique, la résidence en pays étranger, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique durant la ou les période(s) légalement requise(s).

La preuve des attaches véritables, au sens de l'alinéa précédent, ne peut être apportée que sur la base d'au moins deux des éléments suivants:

- la connaissance d'une des langues nationales;
- des séjours en Belgique;
- des contacts réguliers avec des personnes résidant en Belgique;
- le fait d'avoir accompli sa scolarité dans l'une des langues nationales;
- le fait d'être titulaire de droits réels immobiliers en Belgique;
- des liens étroits avec la Belgique sur le plan social ou professionnel.

La preuve des éléments visés à l'alinéa précédent peut être apportée par toute voie de droit.

L'assimilation de résidence telle que prévue à l'alinéa 2 s'applique uniquement à l'étranger qui remplit les conditions fixées aux points 2° et 3° de l'article 13.”

Art. 6.

L'article 15 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

“Art. 15. § 1er. La déclaration est faite contre accusé de réception devant l'officier de l'état civil du lieu où le déclarant a sa résidence principale. L'officier de l'état civil délivre l'accusé de réception lorsque les pièces qui doivent être jointes aux déclarations ont été déposées. Le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration.

2. zijn hoofdverblijf in België hebben gehad op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf van ten minste drie jaar;

3. zijn hoofdverblijf in België hebben gehad sedert de leeftijd van veertien jaar tot de leeftijd van achttien jaar, of gedurende ten minste negen jaar.

Verblijf in het buitenland kan met verblijf in België worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben behouden gedurende de vereiste wettelijke periode(s).

Het bewijs van de werkelijke band met België in de zin van het vorige lid, kan slechts worden geleverd op basis van ten minste twee van de volgende elementen:

- de kennis van één van de landstalen;
- verblijven in België;
- regelmatige contacten met personen die in België verblijven;
- school hebben gelopen in één van de landstalen;
- houder zijn van onroerende zakelijke rechten in België;
- nauwe banden hebben met België op sociaal of professioneel vlak.

Het bewijs van de in het vorige lid genoemde elementen kan met alle rechtsmiddelen worden geleverd.

De gelijkstelling met de verblijfplaats, als bedoeld in het tweede lid, is alleen van toepassing op de vreemdeeling die voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 13, punten 2° en 3°.”

Art. 6

Artikel 15 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. § 1. De verklaring wordt tegen ontvangstbewijs afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de verklaarder zijn hoofdverblijfplaats heeft. De ambtenaar van de burgerlijke stand geeft het ontvangstbewijs af indien de stukken werden ingediend die bij de aanvragen en verklaringen moeten worden gevoegd. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister van Justitie, de akten en de stavingsstukken die bij de verklaring moeten worden gevoegd.

Au plus tard dans les cinq jours ouvrables de la délivrance de l'accusé de réception, une copie de la déclaration et des pièces justificatives, ainsi qu'une copie de l'accusé de réception, sont communiqués pour avis par l'officier de l'état civil au parquet du tribunal de première instance du ressort. Le procureur du Roi en accuse réception sans délai.

En même temps qu'il communique au procureur du Roi copie du dossier, l'officier de l'état civil en transmet également copie à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État.

§ 2. Dans un délai de quatre mois à compter de la date de l'accusé de réception de la déclaration visé à l'alinéa 1er, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif sur l'acquisition de la nationalité belge lorsqu'il y a un empêchement résultant de faits personnels graves, qu'il doit préciser dans les motifs de son avis, ou lorsque les conditions de base, qu'il doit indiquer, ne sont pas remplies.

Lorsque le procureur du Roi estime ne pas devoir émettre d'avis négatif, il envoie à l'officier de l'état civil une attestation signifiant l'absence d'avis négatif. La déclaration est immédiatement inscrite et mentionnée, conformément à l'article 22, § 4.

À l'expiration du délai de quatre mois, et à défaut d'avis négatif du procureur du Roi ou de transmission d'une attestation signifiant l'absence d'avis négatif, la déclaration est inscrite d'office et mentionnée conformément à l'article 22, § 4.

Notification de l'inscription est faite à l'intéressé par l'officier de l'état civil.

La déclaration a effet à compter de l'inscription.

§ 3. L'avis négatif du procureur du Roi doit être motivé. Il est notifié à l'officier de l'état civil et, par lettre recommandée, au déclarant par les soins du procureur du Roi.

Le procureur du Roi ou l'officier de l'état civil communique au déclarant que l'officier de l'état civil transmettra son dossier à la Chambre des représentants, de sorte que le déclarant puisse déposer un mémoire en réponse

Uiterlijk binnen vijf werkdagen die volgen op de afgifte van het ontvangstbewijs, worden een kopie van de verklaring en van de stavingsstukken, alsmede een kopie van het ontvangstbewijs, door de ambtenaar van de burgerlijke stand voor advies bezorgd aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied. De procureur des Konings meldt hiervan onverwijd ontvangst.

Op hetzelfde ogenblik dat de ambtenaar van de burgerlijke stand aan de procureur des Konings een kopie van het dossier overzendt, bezorgt hij tevens een kopie ervan aan de Dienst Vreemdelingenzaken en aan de Veiligheid van de Staat.

§ 2. Binnen een termijn van vier maanden, te rekenen van de datum van het ontvangstbewijs van de verklaring bedoeld in het eerste lid, kan de procureur des Konings een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of wanneer de grondvoorraarden, die hij moet aangeven, niet vermeld zijn.

Wanneer de procureur des Konings meent geen negatief advies te moeten uitbrengen, zendt hij een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld zoals bepaald in artikel 22, § 4.

Bij het verstrijken van de termijn van vier maanden, en bij ontstentenis van een negatief advies van de procureur des Konings of van overzending van een attest dat geen negatief advies wordt uitgebracht, wordt de verklaring ambtshalve ingeschreven en vermeld zoals bepaald in artikel 22, § 4.

Van de inschrijving wordt door de ambtenaar van de burgerlijke stand kennis gegeven aan de belanghebbende.

De verklaring heeft gevolg vanaf de inschrijving.

§ 3. Het negatief advies van de procureur des Konings moet met redenen zijn omkleed. Het wordt betekend aan de ambtenaar van de burgerlijke stand en, bij een ter post aangetekende brief, aan de verklaarder door toedoen van de procureur des Konings.

De procureur des Konings of de ambtenaar van de burgerlijke stand deelt aan de verklaarder mee dat, tenzij hij de aanhangigmaking bij de rechtbank vraagt overeenkomstig § 4, zijn dossier door de ambtenaar

au greffe de la Chambre des représentants, dans le délai d'un mois, à moins qu'il ne demande la saisine du tribunal, conformément au § 4.

L'officier de l'état civil communique le dossier ainsi que, le cas échéant, l'avis négatif du procureur du Roi à la Chambre des représentants ou, en application du § 4, au tribunal de première instance. La communication à la Chambre des représentants tient lieu de demande de naturalisation sur laquelle la Chambre des représentants statue conformément à l'article 21, § 4.

§ 4. Dans les quinze jours suivant la date de réception de l'avis négatif visé au § 2, l'intéressé peut inviter l'officier de l'état civil, par lettre recommandée, à transmettre son dossier au tribunal de première instance.

Après avoir entendu ou appelé l'intéressé, le tribunal de première instance statue suite à l'avis négatif. La décision doit être motivée.

La décision est notifiée à l'intéressé par les soins du procureur du Roi. Dans les quinze jours de la notification, l'intéressé et le procureur du Roi peuvent interjeter appel de la décision, par requête adressée à la cour d'appel. La prorogation des délais suite aux vacances judiciaires a lieu conformément à l'article 50, alinéa 2, du Code judiciaire.

La cour statue, après avis du procureur général, et après avoir entendu ou appelé l'intéressé.

Les citations ou notifications se font par la voie administrative.

Le dispositif de la décision définitive par laquelle l'avis négatif n'est pas suivi est envoyé à l'officier de l'état civil par les soins du ministère public. La déclaration est immédiatement inscrite et mentionnée conformément aux dispositions de l'article 22, § 4. L'article 22, § 1er, points 6 et 7, est également d'application.

van de burgerlijke stand zal worden overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers, zodat de verklaarder bij de griffie van de Kamer van volksvertegenwoordigers een memorie van antwoord kan indienen binnen de termijn van één maand.

De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt het dossier, alsook zo nodig het negatief advies van de procureur des Konings, over aan de Kamer van volksvertegenwoordigers of, met toepassing van § 4, aan de rechtbank van eerste aanleg. De overzending aan de Kamer van volksvertegenwoordigers geldt als naturalisatieaanvraag, waarover de Kamer van volksvertegenwoordigers beslist overeenkomstig artikel 21, § 4.

§ 4. Binnen vijftien dagen na ontvangst van het negatief advies bedoeld in § 2, kan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg.

De rechtbank van eerste aanleg doet, na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen, uitspraak over het negatief advies. De beslissing wordt met redenen omkleed.

De beslissing wordt aan de belanghebbende ter kennis gebracht door toedoen van de procureur des Konings. De belanghebbende en de procureur des Konings kunnen binnen vijftien dagen na de kennisgeving hoger beroep instellen tegen de beslissing, bij een aan het hof van beroep gericht verzoekschrift. De verlenging van de termijnen wegens de gerechtelijke vakantie geschieht overeenkomstig artikel 50, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het hof doet uitspraak na het advies van de procureur-generaal te hebben ingewonnen en de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen.

De dagvaardingen en kennisgevingen geschieden langs administratieve weg.

Het beschikkende gedeelte van de onherroepelijke beslissing waarbij het negatief advies niet wordt gevuld, wordt door toedoen van het openbaar ministerie aan de ambtenaar van de burgerlijke stand gezonden. De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld zoals bepaald bij artikel 22, § 4. Artikel 22, § 1, punten 6 en 7, is eveneens van toepassing.

Art. 7

À l'article 16, § 2, du même Code, remplacé par la loi du 6 août 1993 et modifié par la loi du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes:

1° le point 2° est remplacé comme suit:

“2° L'étranger qui contracte mariage avec un conjoint de nationalité belge ou dont le conjoint acquiert la nationalité belge au cours du mariage peut, tant que dure la vie commune en Belgique, acquérir la nationalité belge par déclaration faite conformément à l'article 15 à condition que, au moment de cette déclaration, l'étranger ait été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée et que les époux aient résidé ensemble en Belgique sur la base d'un séjour légal depuis au moins trois ans.

La durée de résidence commune de trois ans exigée préalablement à l'introduction de la déclaration est réduite à six mois si le conjoint étranger a, avant de contracter mariage, fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal depuis au moins trois ans.”;

2° le point 4° est remplacé comme suit:

“4° Peut être assimilée à la vie commune en Belgique la vie commune en pays étranger lorsque le déclarant prouve qu'il a acquis durant la période préalablement requise des attaches véritables avec la Belgique.

La preuve des attaches véritables au sens de l'alinéa précédent ne peut être apportée que sur la base d'au moins deux des éléments suivants:

- la connaissance d'une des langues nationales;
- des séjours en Belgique;
- des contacts réguliers avec des personnes résidant en Belgique;
- le fait d'avoir accompli sa scolarité dans l'une des langues nationales;
- le fait d'être titulaire de droits réels immobiliers en Belgique;

Art. 7

Aan artikel 16, § 2, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 6 augustus 1993 en gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 2° wordt vervangen door de volgende bepaling:

“2° De vreemdeling die huwt met een Belg of wiens echtgenoot gedurende het huwelijk de Belgische nationaliteit verkrijgt, kan, zolang zij in België samenleven, de Belgische nationaliteit verkrijgen door een overeenkomstig artikel 15 afgelegde verklaring, op voorwaarde dat de vreemdeling op het ogenblik van deze verklaring toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur en dat de echtgenoten samen in België hebben gewoond op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf van ten minste drie jaar.

De duur van gedurende drie jaar samen te hebben verbleven vóór het afleggen van de verklaring wordt verminderd tot zes maanden indien de vreemde echtgenoot vóór het sluiten van het huwelijk, zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf sedert ten minste drie jaar.”;

2° het punt 4° wordt vervangen door de volgende bepaling:

“4° Samenleven in het buitenland kan worden gelijkgesteld met samenleven in België, wanneer de belanghebbende bewijst dat er gedurende de vereiste voorafgaande periode tussen hem en België een werkelijke band is ontstaan.

Het bewijs van de werkelijke band met België in de zin van het vorige lid, kan slechts worden geleverd op basis van ten minste twee van de volgende elementen:

- de kennis van één van de landstalen;
- verblijven in België;
- regelmatige contacten met personen die in België verblijven;
- school hebben gelopen in één van de landstalen;
- houder zijn van onroerende zakelijke rechten in België;

— des liens étroits avec la Belgique sur le plan social ou professionnel.

La preuve des éléments visés à l'alinéa précédent peut être apportée par toute voie de droit.”.

Art. 8

À l'article 19 du même Code, modifié par les lois du 1er mars 2000 et du 27 décembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° l'alinéa 1er est remplacé par les deux alinéa suivants:

“Pour pouvoir demander la naturalisation, l'étranger doit, au moment de la demande:

1° être âgé de dix-huit ans accomplis;

2° avoir été admis ou autorisé au séjour illimité;

3° avoir fixé sa résidence principale en Belgique depuis cinq ans au moins sur la base d'un séjour légal; ce délai est réduit de moitié pour celui dont la qualité de réfugié ou d'apatriote a été reconnue en Belgique en vertu des conventions internationales qui y sont en vigueur ou pour celui qui a été assimilé au réfugié en vertu de l'ancien article 57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, tel qu'il était en vigueur jusqu'au 15 décembre 1996;

4° établir par toute voie de droit qu'il a la connaissance de l'une des langues nationales du pays.

La Chambre des représentants publie annuellement un rapport d'activités relatif à l'examen et aux critères des demandes de naturalisation.”;

2° les alinéas 2 et 3 sont abrogés.

Art. 9

À l'article 24 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 1er mai 2000, à l'alinéa 2, les mots “Si cette dernière condition n'est pas remplie ou” sont abrogés.

— nauwe banden hebben met België op sociaal en professioneel vlak.

Het bewijs van de in het vorige lid genoemde elementen kan met alle rechtsmiddelen worden geleverd.”.

Art. 8

In artikel 19 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 maart 2000 en van 27 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Om de naturalisatie te kunnen aanvragen, moet de vreemdeling op het tijdstip van de aanvraag:

1° achttien jaar geworden zijn;

2° gemachtigd of toegelaten zijn tot een verblijf van onbeperkte duur;

3° sinds ten minste vijf jaar zijn hoofdverblijf in België hebben op grond van een wettelijk verblijf; die termijn wordt met de helft verminderd voor wie in België als vluchteling of staatloze in de betekenis van de vigerende internationale overeenkomsten is erkend of met vluchteling is gelijkgesteld krachtens voormalig artikel 57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals dat van kracht was tot 15 december 1996;

4° met een van de bestaande rechtsmiddelen kunnen aantonen dat hij kennis heeft van één van de landstalen.

De Kamer van volksvertegenwoordigers publiceert jaarlijks een rapport over de behandeling en de criteria van de naturalisatieaanvragen.”;

2° het tweede en het derde lid worden opgeheven.

Art. 9

In artikel 24, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 1 mei 2000, worden de woorden “Indien deze laatste voorwaarde niet is vervuld of” weggelaten.

Art. 10

Dans le même Code, il est inséré un article 31, rédigé comme suit:

“Art. 31. L'étranger qui a perdu la nationalité belge sur la base de l'article 22, § 1er, 5.º ou sur la base de l'article 1er de la Convention du Conseil de l'Europe relative à la réduction des cas de pluralités et sur les obligations militaires en cas de pluralité de nationalité, conclue à Strasbourg, le 6 mai 1963 et approuvée par la loi du 22 mai 1991, et l'article 22, § 1er, 1°, du Code de la Nationalité belge peut, durant une période de deux ans suivant l'entrée en vigueur de la présente loi recouvrer la nationalité Belge conformément à la disposition de l'article 24, tel qu'il était applicable avant l'entrée en vigueur de la loi du ...”.

Art. 11

La présente loi entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 12

Les demandes et les déclarations, introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi, restent soumises aux dispositions applicables avant l'entrée en vigueur de la présente loi.

23 novembre 2010

André FRÉDÉRIC (PS)
 Karine LALIEUX (PS)
 Linda MUSIN (PS)
 Thierry GIET (PS)
 Rachid MADRANE (PS)
 Valérie DÉOM (PS)
 Özlem ÖZEN (PS)

Art. 10

In hetzelfde Wetboek wordt een nieuw artikel 31 ingevoegd, luidende:

“Art. 31. De vreemdeling die de Belgische nationaliteit heeft verloren op grond van artikel 22, § 1, 5°, of op grond van artikel 1 van het Verdrag van de Raad van Europa betreffende de beperking van gevallen van meervoudige nationaliteit en betreffende militaire verplichtingen in geval van meervoudige nationaliteit, opgemaakt te Straatsburg op 6 mei 1963 en goedgekeurd bij de wet van 22 mei 1991, en artikel 22, § 1, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, kan gedurende een periode van twee jaar na de inwerkingtreding van deze wet de Belgische nationaliteit herkrijgen overeenkomstig de bepaling van artikel 24, zoals dat van toepassing was vóór de inwerkingtreding van de wet van”.

Art. 11

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 12

Voor de aanvragen en verklaringen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet, blijven de vóór die inwerkingtreding vigerende bepalingen van toepassing.

23 november 2010